

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈR, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 16 AUGUSTUS.

Bezoek des Konings te Antwerpen.

Koning Leopold moet zich toekomendend zondag naar Antwerpen begeven. De feesten die bij deze gelegenheid aan den Koning zullen gegeven worden, zullen een betreurenwaardig karakter hebben.

De Geuzen die den gemeente-raad dezer stad zamenstellen, hebben alles in het werk gesteld om de katholieken uit de feestelijkheden te sluiten en aan het bezoek des Konings een uitsluitelijk liberaal karakter te geven. De partijdrift van den antwerpschen gemeente-raad gaat zoo verre dat hij zelfs geene uitnodiging voor de feesten gezonden heeft aan de senateurs en representanten van Antwerpen, omdat deze tot de katholieke denk wijze behooren.

Het is niet op zulke wijze dat wij de rol verstaan welke de Koning is onze vaderlandsche feesten te spelen heeft.

Men schrijft des aangaande uit Antwerpen: De Geuzenraad noodigt tot zijn banket geen enkel lid der Antwerpsche deputatie van Senaat en Kamer, noch van den provincialen raad uit.

Dit is een akt van kleingeestige partijchap, een akt van vijandelijkheid tegen de hoogere staatsmachten.

Eerbid voor de Grondwet, voor de instellingen des lands moet men bij de Geuzen niet zoeken: voor hunnen afgetroggelden zegepraal van 2 juli 1872 schreeuwden zij *Mars; leve de Republiek!* en hielden zij de *Marseillaise*.

Z. M. de Koning toont veel grootmoedigheid, met de uitnodiging te aanvaarden; denkelijk doet hij dat enkel en alleen om te bewijzen, dat hij de Antwerpsche nering evenzeer wil bevoordeelen als de Luiksche.

Maar dit belet niet, dat de kleingeestige uitsluiting den Koning in eene uiterst onaangename positie plaatst.

Hij zal wel het werk, of liever, de werken der meeting, kunnen bewonderen, maar wie zal Z. M. het antwoord geven als hij eene inlichting zal vragen over den toestand der godsdienstige inrichting van de Scheldestad? — Geen priester zal daar zijn, om hem te woord te staan.

Wel zal Z. M. banketteeren met de mannen der geteekende briefkens, maar voor de eerste maal sedert 1830 zal er een feest in eene provinciestad plaats hebben, op hetwelk de Koning de hand niet zal drukken der wettige, *echt gekozen* vertegenwoordigers des volks

in den provincialen raad, in de Kamer, in den Senaat.

Rondom Z. M. zal er dus niets zijn, dan ingesmokkelde Geuzen, die gisteren nog riepen: *Roi der carton... Rends tes millions*; die H. M. de Koningin den bloedigsten smaad toewierpen, en heulden met de *Internationa-listen*, de samenzweervers tegen 't Koninkdom....

De mannen van het 7° ministerie, die in de *Etoile belge* schrijven, mogen dien toestand natuurlijk vinden — wij houden ons overtuigd, dat Z. M. en de Koningin er gansch anders over denken....

Zaterdag heeft de geestelijkheid van Antwerpen, onder voorzitter van Mgr. Sacré, pastoor deken en plebaan der hoofdkerk, eene bijeenkomst gehouden, ten einde te beraadslagen over de houding, door haar tijdens de feesten te nemen.

De geestelijkheid heeft zich verklaard voor de *onthouding*, zich grondende op het karakter dat de geuzerij aan die feesten heeft gehecht.

Wat kon zij ook anders doen?

Sedert langen tijd stond de plechtige omme-gang der O. L. Vrouwekerk op het program der gemeentelijke feesten; dit jaar heeft de geuzenboel dit artikel op het program uitgeschrapt, en, niet te vreden daarmee, ook de geestelijkheid geene uitnodiging voor het koninklijk bezoek gezonden.

Wij wedden tien tegen één, dat de geuzen-pamphletten zich zullen kwaad gebaren over deze nieuwe onthouding? (*Fondsblad*).

De Militiewet.

Wij laten hier volgen de nieuwe verordeningen over het remplacieren gelijk de Kamers die hebben aangenomen.

« Art. 64ter. De prijs van het remplacement wordt ieder jaar, bij koninklijk besluit, bepaald, drij maanden voor de lotting.

» Die prijs mag niet boven de 1,800 franken gaan.

« Art. 64-4. De ouders of voogden dergenen die eenen remplaçant willen stellen moeten, voor den 1sten februari, aan het departement van oorlog hun rekwest indienen, er bij voegende eene quittantie van de storting eener som van twee honderd franken in de kas van den ontvanger der registratie van den omtrek in welchen zij hunne woonplaats hebben.

» Art. 64-5. Die stortingen, worden aangenomen te rekenen van den 2 januari van ieder jaar voor de milicianen der nieuwe lighting.

» Na den 22 januari worden dezelve niet meer aangenomen.

door officieren bezocht werd.

Ook nu vond hij daar een talrijk gezelschap bijeen dat in groote opgewondenheid de laatste politieke gebeurtenissen besprak, en vooral het gebeurde in Baden. De dagbladen waren aangekomen en werden herig besproken, waarbij de meest verschillende inzichten elkander kruisten en zonder de geringste terughouding verdedigd of bestreden worden. Terwijl sommigen eene onmiskenbare sympathie met de opstandelingen aan den dag legden, die voor de gansche natio gestreden hadden en hierbij min of meer verkeerdt de gestrengheid der Pruisische krijgsmannen bekladden, werd die door anderen verdedigd als iets dat door de omstandigheden niet alleen verontschuldigd, maar zelfs uitdrukkelijk geboden werd tegenover de dreigende schrikgestalte der regeringloosheid, die de gehele maatschappelijke orde in gevaar zou brengen. Weldau, die zich ook onder de aanwezenden bevond, voegde zich bij hen die deze laatste gevoelens voorstonden, en gaf zijnen twijfel te kennen ten opzichte van de zuiverheid der bedoeling en der politieke overtuiging van de meeste dier omwentelingsmannen. « Hoe weinigen zijn er niet, » zegde hij, » die werkelijk voor hunne beginselen zich in den strijd begeven en door het bewust zijn gesteund worden dat zij strijden voor de groote zaak des vaderlands. Meestal zijn het toch egoïstische hartstochten die geprikkeld zijn en waarhoofden bovendien, die zich dan verbeelden tot redding van het Duitsche vaderland uitverkorren te zijn. Het zou inderdaad met het toekomstig heil van ons vaderland slecht gesteld zijn, wanneer wij het zouden moeten zoeken — om mij nu maar eens rondweg uit te drukken — in de handen van zulke politieke dwepers en dwazen! »

Deze woorden lokten van vele zijden eene hevige tegespraak uit, en het was vooral Leopold die daarin eene zinspeling op zijnen vriend

» De sommen aldus gestort zijn aan den remplacemens kas verkregen, behoudens hetgeen gezegd wordt in art. 64-7 hierna.

Art. 64-6. De remplaceringen geschieden in het voorrang-orde daargesteld door eene loting. » De betaling van de remplacemens prijzen wordt gedaan aan de kas van den ontvanger der registratie nadat de milicianen onderricht is geworden van zijne remplacering, en onder aftrek der som van twee honderd franken gestort ter nakoming van art. 64-4.

» Het stortingsbewijs moet aan het departement van oorlog ingediend worden binnen de tien dagen volgende op de volgende onderrichting, welke dagteekening zal bestadigd worden door de plaatselijke overheden.

» Bij gebrek door den belanghebbende van die verplichting te vervullen binnen den bepaalden tijd, is de remplacering te niet.

» Art. 64-7. De milicianen welke het oorlogs departement niet zal kunnen doen remplacieren voor de 1 oktober, worden, bij derogatie aan artikel 64bis, aangenomen, om zelf, en voor 1 januari volgende, mannen te zoeken, die in hunne plaats willen opgaan.

» De storting van twee honderd franken gedaan krachtens art. 64-4, zal zal hun dan terug gegeven worden.

» Art. 64-8. De remplaçanten door de milicianen zelf aangeboden zullen gekeurd worden door de provinciale commissie ingesteld luidens art. 47. »

» Art. 64-9. Er mag beroep gedaan worden tegen de beslissing der provinciale commissie, door den president der commissie, door de militaire overheid en door den belanghebbende.

» Dat beroep zal, op straf van verval, moeten gedaan worden in geschrift en overhandigd aan den provincialen gouverneur binnen de acht dagen.

» Het beroep wordt gebragt voor den herkeuringraad.

» De remplaçanten worden niet als belanghebbenden beschouwd.

» Art. 68. Ieder certificaat ingediend aan eene provinciale commissie wordt met eenen stempel gemerkt en gevisceerd door den president, welk-danig ook den uitslag der keuring zij; dat certificaat is aan niet verder aannemelijk meer.

» De certificaten der gemeente besturen welker datum meer dan twee maanden voor derzelver aanbieding zijn zou, worden van de hand gegeven.

» Art. 69. § I. De remplaçant die door eene provinciale commissie is afgewezen, mag zich in die hoedanigheid in den loop van hetzelfde jaar, niet meer aanbieden.

» Art. 72. De milicianen die hunne remplaçanten zelf zullen aangeboden en doen aanvaarden hebben kunnen zich van alle verantwoordelijkheid vrij maken van in de remplacemens kas eene som te storten die gelijk is aan degene welke wederhouden wordt op de premie van den vrijwilliger om hun betaald te worden bi

meende op te merken. De angst die hem gedurende deze woorden wisseling gemarteld had, dat hij elk oogenblik onder de namen van hen die aan den opstand hadden deelgenomen, ook den naam van dien vriend zou hooren, had hem in eene koortsachtige spanning gebracht, die hem nu tot een antwoord aanzette, in hetwelk hij zijn vrees tegen Weldau niet onduidelijk liet doorschemeren. Doch deze gedachte aan de overijling waaraan hij zich kort te voren schuldig had gemaakt, en vreezende andermaal in een scherpen toon te vervallen, antwoordde op eene wijze die kalme moest te kennen geven, doch die Leopold juist door zijne koelheid des te sterker kittelde, want op een driftig mensch heeft niets zulk een verbitterenden invloed dan de bedaarheid van zijn-er tegenstander, daar deze, wanneer hij kalm blijft, zijne gedachten en woorden meester blijft, en dus een onmiskenbaar overwicht op zijne wederpartij kan uitoefenen.

Een nog vijandelijker antwoord, dat Weldau verbleeken deed en hem bijna zijne bedaarheid deed verliezen, was daarvan het gevolg. Doch Weldau bedwong zich andermaal en hij hoopte door zijne gematigdheid aan het pijnlijk tooneel dat reeds de opmerkzaamheid van een groot gedeelte der omstanders tot zich had getrokken, een eind te maken. Diezelfde omstandigheid moest echter voor Leopold den terugtocht bemoelijken dien hij anders wellicht zou gevonden hebben, daar een oogenblik van herinnering hem had moeten terug brengen tot hetgeen zijnen plicht jegens zijn vriend hem voorschreef, doch de vrees zich in 't bijzijn van zoo vele getuigen aan eene beschaming bloot te stellen, wanneer hij de zaak gewonnen gaf, na reeds zoo ver gegaan te zijn, beroofde hem tenemaal van hetgeen hem van zijne bedachtzaamheid nog was overgebleven en spoorde hem tot een nog heftiger aanval aan, waartegen de tot en toe geband-

't eindigen van zijnen aangenomen diensttijd. Die storting zal geschieden binnen de 10 dagen na de onderrichting welke de belanghebbende zal ontvangen hebben van de definitieve inlijving van zijnen remplaçant.

« Art. 72bis. Bij gebrek aan die verplichting te voldoen, is de gereplaceerde verantwoordelijk voor zijnen remplaçant; in dit geval, is deze gehouden, binnen de 10 dagen na de definitieve inlijving in zijne regemens kas te storten eene som van 250 franken, welke hem zal overhandigd worden bij zijne ontslag van den dienst, na aftrek der schuld aan zijne kleedings en reparatie massa.

» Bij gebrek van deze laatste storting, zal de gereplaceerde onmiddellijk in dienst geroepen en den remplaçant vrijgesteld worden.

« Art. 72 ter. De verantwoordelijke milicianen moet zelf dienen of eenen anderen remplaçant bezorgen.

» 1° Indien de eerste remplaçant desertereert.

» 2° Indien hij voor wangedrag wordt weggejaagd.

» 4° Indien hij tot de militaire degradatie veroordeeld wordt.

» 4° Indien de remplacering gebeurt is bij middel van stukken welke valsch erkend worden, of van daadzaken en getuigen welke materieel valsch zijn. De nietigheid der remplacering, in dit laatst geval, zal uitgesproken worden door den herkeuringraad der provincie waar het remplacieren recht zal uitgeoefend zijn geworden.

» In die gevallen, wordt er aan den milicianen, om eenen nieuwen remplaçant te bezorgen, een tijd van twee maanden gegeven te rekenen van den datum van het bericht hetwelk hij daarover krijgen zal.

» De storting van 250 franken door den eersten remplaçant gedaan, zal aan den milicianen worden terug gegeven, na aftrek van de schuld aan de kleedings en reparatie massa.

» Art. 73. De remplaçant geldig en definitief ingelijfd en waarvoor de storting voorgeschreven bij art. 72 gedaan is geworden, stelt den gereplacierten tenemaal vrij.

» Art. 73bis. Een koninklijk besluit zal de voorwaarden van aanneming bepalen voor de vrijwilligers met premie, alsmede de voordeelen welke hun zullen vergund worden.

» De belooening wordt ieder jaar bepaald.

» Art. 75 ter. Indien vrijwilligers met premie desertereeren of zich bevinden in een der gevallen vermeld in art. 72 ter zullen zij alle rechten op hunne premie verliezen, even als op alle andere voordeelen welke hun zullen toegestaan zijn.

Art. 78. De milicianen in werkelijken dienst mogen zich niet meer laten remplacieren dan krachtens eene bemachtiging van den oorlogs minister en mits zich te gedragen aan de voorwaarden welke hun opgelegd zijn.

BRAVO MIEKE! BRAVO PETRUS!

Mieke is in het dorp W... bekend om hare

DE NIEUWE DOKTOR.

Een verhaal naar het Hoogduitsch.

(10^e Vervolg.)

In Leopold daarentegen was de haat op nieuw aangewakkerd tegen den man, welchen hij buitendien reeds als zijn mededenaar haatte en die nu, naar hij zich verbeelde, zich gaarne het toezicht over zijn verkeer met Elisabeth zou willen aantagigen, en slechts de dringende toebereidselen die hij voor zijne onderneming te maken had, gaven aan zijne gedachten eene andere richting. Zoals hij reeds tot Elisabeth gezegd had, wilde hij nog dien nacht vertrekken daar er geen oogenblik verzuimd mocht worden, zoo men niet elke kans van welslagen in de waagschaal wilde stellen.

Hij deelde zijnen oppasser, die een goede, trouwe jongen was, mede, dat hij voor korten tijd uit de stad moest om een intiem vriend uit een groot gevaar te redden, en hij gaf hem instruktiën omtrent alles wat hij te doen had, om de ontdekking zijner afwezigheid zonder verloop, zoo veel mogelijk te vermijden. In eene burgerkleeding vermoed zou hij dan, zodra het geheel donker was geworden, de stad verlaten, en het was gemakkelijk den boerenjongen die hun Gustaaf's brief gebracht had, over te balen hem zijne kleeders te geven, waarvoor de knaap gemakkelijk van een zijner bekenden in de stad andere kleeders zou kunnen leenen. Ten einde nog tot op het laatste oogenblik dat hem ter beschikking overbleef in de stad gezien te worden, en tevens om te weten te komen in hoe verre en welke geruchten er omtrent Gustaaf onder het publiek verspreid waren, ging hij naar een koffiehuis, hetwelk op dat uur grootdeels

haafde kalme zijner tegenpartij bliken zou niet langer bestand te zijn. Hij stoomde op, en nu werden er woorden gewisseld die scherp waren als tweesnijdende zwaarden. Eenige oogenblikken later waren die stemmen wel is waar tot zwijgen gebracht, maar intusschen had Weldau eene uitdaging uitgesproken die door Leopold was aangenomen. Ten een uur van den volgenden namiddag zou het duël plaats hebben en men koos tot wapen de pistool. De getuigen regelden het overige en nu scheidde men tot het noodlotig uur der samenkomst.

Wel is waar was Leopold op het oogenblik dat het reeds te laat was om terug te treden, tot bezinning gekomen, en had hij zich met schrik herinnerd hetgeen hij beloofd had voor zijnen vriend te zullen doen, terwijl hij ook dacht aan het vertrouwen, waarmede de zuster van zijnen vriend hem vereerd had, maar hetgeen geschied was, kon niet meer ongedaan gemaakt worden, en nu kwam het er in de eerste plaats op aan geen minuut te verliezen van den tijd die hem nog overbleef. Hij keerde dus terstond naar zijne woning terug, schikte zijne gewichtigste papieren in orde en trok toen de kleeders van den boerenjongen aan, om dus vermoed de stad te verlaten.

Hij mocht er in gelukken de nachtposten om den tuin te leiden en ongehinderd het open veld te bereiken. Een boerenwagen, die naar een nabijgelegen hofstede reed, nam hem een eind wegs mede, en zoo kwam hij vroeger in het dorp aan dan bij gerekend had. Toen hij het huis naderde dat hem als het toelichtsoord van zijnen vriend was aangeduid, ademde hij ruimer.

Het was in den tijd van 't jaar dat de dagen het langst zijn, en de dagoraad begon reeds aan te breken toen hij voor de deur der woning stilstond. De bewoners schenen nog te slapen; slechts een flauw nachtluchtje, dat in een achter-